

Робота за програмою “Гармонія барв”

☒ Соціальний педагог Олена Сиваченко працює у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації за програмою «Гармонія барв». Ця програма розроблена для дітей 4-5 років. Заняття проводяться в цікавій ігровій і творчій формі. ☒ Мета подібних занять – розвивати образне мислення, виховувати любов до близьких, вміти виготовляти подарунки своїми руками. Допомагає Олені Сергіївні в цьому соціальний працівник Альона Сабодаш. ☒ На заняттях відбуваються динамічні ігри, дітки водять хороводи, вчать віршики і, звичайно, працюють руками. Так, наприклад, два останні заняття були спрямовані на ознайомлення діточок із елементами Петриківського розпису. Діти розписували паперові тарілочки та баночки для своїх мам. Малеча попрацювала на славу. Всі пішли з заняття дуже задоволені і веселі, із подарунками, котрі зробили власними руками для своїх любих матусь.

Як День Незалежності святкують маленькі патріоти

☒ 23 серпня 2011 року найменші клієнти Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення по-своєму святкували День Прапора та День Незалежності. У рамках програми «Я і моя дитина» (діти 4-5 років) психолог Тетяна Бондаренко провела заняття, котре складалося з багатьох дуже цікавих вправ. Спочатку лялька Наталка розповіла, що її дідусь та бабуся хочуть вивісити до Дня Незалежності державний прапор

України, але не знають, як же правильно його розташувати: що вгорі – жовте чи синє і що означають ці кольори? Бесіда з дітками вийшла жвава і дуже цікава. Потім маленькі патріоти танцювали із прапорцями, робили аплікації «одягаючи» у національні вбрання намальованих хлопчика та дівчинку, викладали український прапор у вигляді мозаїки. На заняття дітки принесли різні прапорці, тож вони мали змогу дізнатися про кольори державних прапорів інших держав.

Профілактика бездоглядності під час літніх канікул

 Впродовж літа 2011 року з метою профілактики бездоглядності дітей, що перебувають на канікулах, у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення регулярно проводилися заняття «Вмілі руки». Заняття були різноманітні і дуже цікаві. Під керівництвом соціального працівника Олени Сиваченко діти мали змогу опанувати та вдосконалити різні вміння та навички. Зокрема, практикувалася робота з пластиліном із додаванням гофрованого паперу (метод торцювання), аплікації, вишивка тощо. Діти виготовляли об'ємні малюнки, святкові листівки, вчилися вишивати тасьмою. Задоволені були не тільки маленькі відвідувачі Центру, але також їхні мами та бабусі – дозвілля малечі буде цікаве, змістовне та корисне.

До школи – з радістю!

Скоро 1 вересня, і для багатьох батьків є актуальним питання початку шкільного навчання їх дітей. У якому віці вже не рано і ще не пізно віддавати дитину до школи. З огляду на нові законопроекти Міністерства освіти це питання ще більше загострюється. То в скільки ж років починати навчання? У п'ять років, у шість чи у сім?

Давайте спробуємо розібратися в цьому питанні. По допомогу звернімося до спеціалістів Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення (м.Боярка).

Психолог Ганна Яценко: В розмові з батьками майбутніх першокласників завжди доводиться говорити про труднощі і проблеми. Чому? Бо вони обов'язково з'являються, якщо до школи батьки «здають» дитину фізично чи психологічно не готову до навчання. Це виникнення чи загострення хронічних захворювань, зниження імунітету. Це зіпсований зір і порушена постава. Це провокація неврозів та дитячих депресій (не кажучи вже про батьківські). Та й просто відсутність радості на дитячих обличчях. Такі проблеми виникають через навантаження, що перевищують фізіологічні можливості дитячого організму в даному віці.

Педагог Ангеліна Лахтадир: Досвід показує, що проблеми, які виникають у дітей в першому класі, тягнуться аж до випускного. Шкода, що деякі батьки не розуміють, наскільки важливо, не поспішаючи, все зважити, здаючи дитячі документи до школи. Адже готовність до навчання це не знання дитиною абетки чи двох десятків англійських слів.

Сучасні батьки значною мірою змінили своє ставлення до підготовки дитини до школи. Ще років із десять назад вважалося, що майбутній першокласник має вміти читати, трохи писати і рахувати принаймні до 100. Сьогодні за допомогою комп'ютерних методик і різноманітних розвивальних технологій

сучасні «просунуті» батьки стимулюють пам'ять і мислення дитини, роблять акцент на розвитку вміння логічно мислити, «напихають» різною інформацією. Однак, такий підхід суперечить дитячим віковим особливостям. Для дитини дошкільного віку характерно сприймати світ як цілісний образ, як неподільну єдність і гармонію всього суцього. Що ж роблять батьки? Вони ніби подрібнюють навколишній світ дитини на фрагменти, своєрідні пазли. Але, на жаль, для маленької дитини є непосильним завданням потім скласти цілісну картину навколишнього світу.

Якось довелося почути таку характеристику сучасних дітей: «Вони дуже розумні, але безсердечні». Це – один із результатів форсованого раннього розвитку. Інший – збільшення кількості дитячих депресій. Ще один – переповненість дитячих поліклінік. Цей ряд можна продовжити прикладами з практики роботи спеціалістів центру соціально-психологічної реабілітації (ЦСПР).

Значно збільшилась кількість звернень по допомогу до психологів ЦСПР. Батьки скаржаться на відчуття втрати контакту з дитиною; зміни у поведінці дітей (негативізм, агресивність чи загальмованість), несподівані емоційні прояви (страхи, безпричинні сльози, дратівливість, байдужість). А вже під час консультації виявляється, що дитину відвели в перший клас і посадили за парту, не чекаючи, доки їй виповниться 6 років. «Та скільки ж тут до 10 жовтня чи до 5 листопада, чи до 16 грудня. Місяць, два. Дрібниці», – запевняють батьки. Насправді все дуже серйозно. Чомусь ніхто не хоче їсти недопечений хліб або носити недошиту сукню. Ніхто не намагається нагодувати новонароджену дитину шашликом або привести на бальні танці дитину, яка ще не вміє ходити. Від цього вберігає звичайний здоровий глузд. Але куди ж він зникає, коли наближається перше вересня?

Втім, було б занадто просто, якби календарний вік дитини стовідсотково гарантував її готовність до школи. Кожна маленька особистість зріє за своїм «графіком» і може бути не

готова до школи і в 6, і в 6 з половиною, і навіть у 7 років. Враховувати потрібно і фізичну, і психологічну, і соціальну готовність дитини до школи. У цьому допоможуть консультації із профільними спеціалістами – педіатром, невропатологом, психологом, педагогом... Але навіть кваліфікований фахівець не в змозі за коротку консультацію спрогнозувати поведінку дитини в стресових ситуаціях, які неминуче виникнуть під час навчання та спілкування з однолітками. Тож не виключений варіант, що неготовність за певними критеріями дитини до школи стане очевидною вже після того, як первачок декілька місяців ходитиме до школи. Що ж робити тоді? Головне – підтримати дитину, не залишати її сам на сам із її проблемами у надії – «нічого, звикне, інші ж звикають». Знову доведеться порадитись із спеціалістами, щоб прийняти виважене рішення. Можливо, доцільно буде відправити дитину до школи через рік. Але не виключено, що у пригоді стане програма «До школи – з радістю», яку ведуть психологи Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації (м.Боярка).

Так уже складається, що для деяких дітей слово «школа» асоціюється зі страхом напруженням, утомою. Для інших – з набридливим обов'язком. На щастя є і такі щасливчики, кому в школі цікаво і комфортно. І хотілося б, щоб таких було якнайбільше, – зазначає **психолог ЦСПР Максим Проценко**. Важливо, щоб святковий настрій у школярів не зникав відразу після першого вересня, а відвідування школи завжди було приємною подією. Мабуть, тому ми із **психологом Наталею Жанталай** і назвали свою програму адаптації дітей до навчання в школі «До школи – з радістю». Саме про таке ставлення власних дітей до шкільного навчання мріють небайдужі батьки. І ми готові їм у цьому допомогти.

Тетяна БОНДАРЕНКО, психолог ЦСПР

Участь спеціалістів ЦСПР у роботі пришкільних таборів

З 30 травня по 14 червня 2011 р. спеціалісти Центру взяли участь у роботі літніх таборів, організованих при боярських загальноосвітніх школах. Центр відвідали учні молодших та середніх класів шкіл №№ 1, 2, 3, 4 та Києво-Святошинської районної класичної гімназії. Психологами Центру була розроблена система занять із школярами. Акцент було зроблено на соціально-психологічній реабілітації, котра була конче необхідна дітям та підліткам після навчального року і напруженого періоду контрольних та екзаменів. Робота була організована таким чином, щоб кожен учасник пришкільних таборів відвідав заняття, спрямовані на психологічне розвантаження з використанням методик релаксації, тренінги по здоровому способу життя, майстер-класи з декоративно-прикладного мистецтва, перегляд тематично підібраних дитячих фільмів. Освітняни боярських шкіл високо оцінили роботу спеціалістів ЦСПР. Між адміністраціями шкіл та Центром було досягнуто домовленість продовжити таку роботу у наступному році.

XXXXXXXXXX